



منصور تراجی  
(دکتر در تاریخ)  
سر دبیر سابق روزنامه اطلاعات

# روزنامه و مردم

● دور به دور و به دور از مشکلات میلیونها نفر

● چه کسانی میزبان نویسی را جایگزین روزنامه نویس کرده اند

● مشکلات دستیاران پزشکی، پرستاران، فرهنگیان حل شد یا نه؟

● سه نوع از سه کشور یک دارو داریم!!!

● وزارت بهداشت و درمان باید نظر خود را درباره داروهای مشابه اعلام کند

● بحث های فلسفی جایگزین طرح مشکلات مردم شده است

□ **یک خبر؛ شصت میلیون دلار**، چهل میلیون دلار، سه میلیون دلار، چهار میلیون لیر ایتالیا، بیست میلیارد ریال، چهارده میلیارد ریال، اینها ارقام رسمی هستند و هیچکس نمی‌تواند بنده را بعنوان "تشویش اذهان عمومی" و یا "نشر اکاذیب" تحت پیگرد قرار دهد.

□ دادستان عمومی در جمع روزنامه‌نگاران این ارقام را اعلام و تاکید کرد سوء استفاده کنندگان اینک زندانی هستند و پرونده آنها در قضا است.

□ **یک سؤال:** کسانی که چنین بی پروا به بیت‌المال ملت دستبرد زده‌اند مشمول سه کلمه حرفی که در ابتدای انقلاب مطرح بود می‌شوند یا نه؟ آن سه کلمه "مفسد فی الارض" بود. اعمال این افراد است که نمی‌گذارند در جامعه ما "عدالت" تحقق یابد. با دزدی و سوء استفاده از جیب مردم این سرزمین شکاف بین فقرا و ثروتمندان روز بروز عمیق‌تر و حس کینه در دل آنها که شرافتمند هستند بوجود آید.

□ **خبر دیگر؛ وزارت اطلاعات برای مبارزه با فساد، سوء استفاده، اختلاس و سایر مفساد اجتماعی بخش ویژه‌ای تشکیل داده و چند پرونده در این زمینه در جریان رسیدگی است.**

□ **مخاطبان؛ خبرنگاران، گزارشگران، محققان و پیگیرکنندگان این نوع اخبار در جراید هستند.**

متأسفانه امروز برخی خبرنگاران نقش میرزا بنویس‌ها را ایفا می‌کنند. در مصاحبه‌های مطبوعاتی شرکت می‌کنند. قلم و کاغذ و ضبط صوت از کیف خود بیرون می‌آورند. سؤال و جوابها را یادداشت کرده سپس بسوی روزنامه‌های خود سرازیر می‌شوند. ولی وقتی می‌خواهند خبر را تنظیم کنند خبر روی دستگاهها خبری و تلکس ظاهر شده است کافیس خبرنگار تپتری به آن زده و آن را روانه چاپخانه کند.

تا اینجا روزنامه نویس مقصر نیست او کار خود را انجام داده است، چون عصر صنعتی پایان و ما در عصر الکترونیک هستیم.

نقص، کوتاهی و تبلی زمانی ظاهر می‌شود که خبرنگار همچنان در مرحله میرزا بنویسی باقی بماند و در حقیقت در جا بزند

اخباری چنین با اهمیت که خبر از دستبرد کلان به بیت‌المال می‌دهد، لازمه پیگیری است و با تعقیب آن احتمالاً روزنامه‌ها به پرونده‌های مهمتری دست می‌یابند. در این راستا اگر روزنامه نویس به وظیفه اصلی و ملی خود عمل کند. لباس میرزا بنویسی را ترک کرده با قضا همکاری کند "بولدوزری"، بوجود می‌آید که می‌تواند مفساد اجتماعی را در هم کوبیده و راه را بر مفسدان سد کند.

□ **مشکلات مردم:** اما برای ایجاد جامعه سالم تنها مبارزه با رانت خواران و مفساد اجتماعی کافی نیست. اگر جامعه را تشبیه به درخت توتمندی کنیم یکی از شاخه‌های قطور آن پیکار با مفساد مالی است ولی شاخه‌های دیگری نیز هستند که اهمیت آنها کمتر از شاخه مفساد در زمینه مالی نیست. برخی از این مشکلات و مسائلی در هفته‌های اخیر در مطبوعات "زنگی" به آنها زده شد ولی معلوم نگردید چگونه صدا خاموش گردید، و چنین است بعضی از این مسائل:

### ● **دستیاران پزشکی**

بالاخره معلوم نشد اعتراض شرکت کنندگان در کنکور "دستیاران پزشکی" به اینکه سوالات فروخته شده بود، موجه یا غیر موجه بود. اگر معترضان حق داشتند چرا کنکور تجدید نشد و اگر اعتراض‌ها موجه نبود چرا با یک اعلامیه چند سطر پیرونده بسته و به معترضان طی یک کنفرانس مطبوعاتی جواب داده نشد.

### ● **پرستاران**

با پرستاران چه کردند؟ چند هزار پرستار که واقعاً جان فدای حرفه خود می‌کنند، متحصن شده و فریاد زدند که به وضع ما رسیدگی کنید کمرمان زیر بار حرفه خود و سختی معیشت خم شده است. همه شاهد گرمی داشت روز پرستار بودیم اما نقطه پایانی کجا بود که هیچکس متوجه نشد؟ این وظیفه روزنامه نویس است که موضوع را نه یکبار که چندین بار از زوایای گوناگون بررسی کند تا بتواند علت نارضایتی پرستاران را ریشه یابی کند.

### ● **فرهنگیان**

- مشکل فرهنگیان چه شد؟ همه قول دادند

که به وضع فرهنگیان برسند و رضایت آنها را جلب کنند آیا این رضایت جلب شد؟  
- این وظیفه روزنامه نویس است که وضع آنها را تا نتیجه نهایی پیگیری کند.

### ● **دارو**

- روزی از روزهای اخیر گذرم به داروخانه‌ای افتاد و شاهد بحث بین یک بیمار و رئیس داروخانه بودم. بیمار که سنی از او گذشته بود نسخه‌ای دست داشت که داروی "ضد پوکی استخوان" در آن نوشته شده بود. مسئول داروخانه به بیمار می‌گفت:

خانم کدام نوع از این دارو را بدهم. ایرانی، هندی یا خارجی. بیمار باو گفت پزشک گفته است: ایرانی و هندی فایده ندارد و نخر.

نظیر چنین وضعی سالهاست دیده می‌شود. اینک سؤال اینست، مگر ما وزارت بهداشت و درمان نداریم؟ چه کسی مسئول پایان دادن به وضع آشفته دارو است؟ اگر داروهای ایرانی و هندی خاصیتی ندارند و اگر فرمول شیمیایی آنها با اصل تطبیق نمی‌کند چرا موجودی جیب بیمار و خزانه دولت را به هدر می‌دهید پس چه وقت به آشفته‌گی دارو پایان دهیم؟

### ● **کد ملی**

- اداره ثبت احوال اعلام می‌کند اگر تا فلان تاریخ کارت شناسایی نگیرید هیچ گونه حرکتی در جامعه نخواهید داشت. در این رابطه سری به اداره ثبت احوال بزنید تا دریابید چه غوغایی است.

### ● **دلالی**

واقعیت امر این است که در اکثر رشته‌ها تولید نداریم و دلالی بر بخش مهمی از اقتصاد کشور سایه انداخته است.

دلالی راحت‌ترین کار و سود آن بیشتر از تولید است یک تلفن سیار خریداری می‌کند. از این دست به آن دست حداقل سیصد هزار تومان سود می‌برید. احتمالاً این اداره مخابرات است که چنین وضعی را بوجود آورده است. یک زمین می‌خرید شب به صبح نرسیده با فروش آن سود کلانی نصیب‌تان می‌گردد.

اینجاست که تورم چون موربانه قلب مردم و جامعه را می‌خورد تا از کار بیفتد.

در سرزمین‌هایی که روزنامه و حرفه

روزنامه‌نویسی را ایجاد کردند این وظیفه خبرنگاران و روزنامه نویس هاست که ریشه مشکلات مردم را کاوش و توجه مسئولان جامعه را به آنها جلب کنند. میرزابنویس با روزنامه‌نویس و خبرنگار متفاوت است. میرزابنویس فقط آنچه باو دیکته می‌شود به قلم می‌آورد ولی خبرنگار یا "رپرتر" ریشه‌های مشکلات اجتماعی را جستجو و توجه نولت و مردم را برای رفع آنها جلب می‌کند.

متأسفانه امروزه روزنامه‌ها بجای آنکه تلاش خود را به بیان آسیب‌های اجتماعی بکار برند به چاپ و ترجمه و نگارش مطالبی در باره مسائلی که دور از ذهن مردم است می‌پردازند.

● فلسفه

مطالبی که در کتاب و جزوه‌های دانشجویان علوم انسانی به وفور آمده است می‌توانید آنها را در صفحه‌های طولانی و مفصل روزنامه‌ها بخوانید.

خواننده نگاهی به آنها می‌اندازد و هیچ نکته مشترکی از آنچه در صفحه‌ها آمده با مسائل خود نمی‌یابد.

متأسفانه در این زمینه بعضی روزنامه‌ها با هم در ازدیاد صفحه‌های روزنامه و پرداختن به مطالب آکادمیک مسابقه گذاشته‌اند. که ذره‌ای توده‌های مردم را بکار نایند.

در باره نظرات فلاسفه ماضی و حاضر سخن می‌گویند. بعضی اندیشه "برکسن" را میشکافند: بحث دکارت و مارکس در باره ماتریالیسم، دیالکتیک و بود و نبود و روح و ماده را در صفحه‌های متعدد چاپ می‌کنند و یا کانت و هگل در چه موردی اختلاف نظر داشتند.

آنها می‌پرسند اندیشه فلسفی ولترو روسو چیست؟ غزالی و سهروردی چه اختلاف فکری داشتند.

کنفوسیوس و بودا در مورد ماوراءالطبیعه چگونه می‌اندیشیدند؟

تاگور فیلسوف هندی در باره تناسخ چه نظریه‌ای داشت؟

مشاهده می‌کنید که با این کاغذ گران و هزینه کمرشکن تحریریه و چاپ، چگونه روزنامه‌های امروزی با مشکلات و مصائب مردم بیگانه شده و به جزوه‌های دانشگاهی نزدیک‌تر هستند. در واقع به بحث‌های آکادمیک روی آورده‌اند.

ویژه نامه پشت ویژه نامه با درون خالی و فاقد محتوا، و رقابتی بی حاصل. اگر بخواهیم منصف باشیم باید بگوئیم تنها برنامه آنسوی خبرهای صدا و سیما تا حدودی مشکلات و دردهای مردم را بر روی پرده تلویزیون به تصویر می‌کشد.

امیدوارم روزنامه‌ها واقعا یک کالبد شکافی اساسی از خود بکنند.

# "گزارش"، گزارش میدهد؛ "مجله تاریخ" نخستین گام؛ یک هزار پرسش و پاسخ

در سرنوشت بشر مهره اصلی بوده‌اند. برهنه رو در روی شما بگذاریم، برآستی می‌دانید تسخیر زنجان باستی (و نه باستیل) به بشریت چه آموخت؟ چرا در جنگ اول جهانی همه حکومت‌های دیکتاتوری فرو ریختند؟ پارتیزان‌های حامی مشروطیت چگونه محمد علی میرزا را افراری دادند؟

- \* هلل فروپاشی امپراتوری هخامنشی، بزرگترین امپراتوری زمان چه بود؟
- \* از انقلاب اکتبر ۱۹۱۷ و بی‌اندهای آن چه می‌دانیم؟
- \* اگر کودتا ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ روی نمی‌داد تاریخ ایران چگونه ورق می‌خورد؟
- \* چگونه از دل جمهوری "ایمار" (آلمان) "هیتلر" زاده شد؟
- \* چه عواملی موجب می‌شود که کشوری به دام دیکتاتور بیفتد؟
- \* حقوق بشر چیست و چرا انسانها برای بهره‌مند شدن از آن بیکار می‌کنند؟
- \* صدها پرسش در این زمینه وجود دارد که دریافت پاسخ صحیح برای آنها روشنگر اوضاع کنونی ایران و جهان خواهد بود و می‌توان بر پایه آنها آینده را تا حدودی پیش‌بینی کرد.

## بزودی در مجله تاریخ ویژه نامه "گزارش" خواهد آمد

مجله گزارش در نظر دارد به خوانندگانی که به هر یکصد سؤال پاسخ صحیح بدهند به قید قرعه نیم سکه بهار آزادی جایزه بدهد.

باید بدانیم که چه می‌دانیم؟ همه مردم، پیر و جوان و بازنشسته و کارمند، کارگر، دانش‌آموزان، دانشجویان، دبیران، اساتید، کسبه، شرکت‌کنندگان در آزمونهای دانشگاهی، رادیو و تلویزیونی و همه آنهایی که در گردهمایی خانوادگی سخن از سیاست می‌گویند باید حداقل آگاهی از مسائل ایران و جهان را داشته باشند و بدانیم که گذشته، فانوس راه حال و آینده است. و اگر بی‌خبر از گذشته لب به سخن باز کنیم، پرش در تاریکی است. به همین دلیل حوانقلاب (۱۹۷۹ و ۱۹۰۶) در یک قرن ما را همچنان در باره آنچه ملت میخواهد گیج و گنگ نگهداشته است. آرمان خواهی و ایده آلیستی بودن گریبان ما را زها نمی‌کند.

مجله گزارش که به شهادت زمان و یاران خواننده‌اش در گذشته و حال بر این تلاش بوده و هست که تا مرز امکانات روز مسائل سیاسی، ایران و جهان را برای مریدانش و به همت نخچیان دیون و بیرون مرزی تجزیه و تحلیل کند امروز می‌خواهد گامی بزرگ بردارد. گامی که تاکنون در مطبوعات کشور نظیر آن به ندرت دیده شده است.

هزینه آن برای مجله گزارش بالا ولی حاصل آن برای نسلی که تشنه آموختن است پر بار.

"ویژه نامه تاریخ ایران و جهان" نه در شکل و محتوایی که تاکنون کم و بیش دیده‌اید که عاری از تحریف و نادرستی نبوده است بل مصمم هستیم رویدادهای بزرگ تاریخ را که